

ONI PADLI, ABY SME MY ŽILI!

K 63.výročiu pamätného cetunského boja...

Čas neúprostne ukrája roky nielen ľuďom, ale i histórii. História však je pamätníkom zapísaných udalostí i keď sa stali pred mnohými rokmi. Dnes už je pomenej tých, čo si hrdinský boj partizánov v Cetune pamätajú a ešte menej je priamych účastníkov, ktorí tu vtedy s nasadením svojich životov bránili slovenskú zem a domovinu našich spoluobčanov proti votrelcom. Tí si chceli podrobiť náš krásny kút podjavorinského kraja, nášho Slovenska, celú Európu, ba podľa plánov i celý svet.

Našťastie tie plány sa neuskutočnili zásluhou miliónov tých, čo nesúhlasili so šedočiernou nadvládou pomyslene mocných okupantov z Nemecka a ich ďalších prisluhovačov. Spoločnými silami utvorili reťaz, ktorou spúťali a pritiahli okupantov naspäť do ich krajiny, ako na hlavu porazenú armádu a politiku násilia a dobyvačnosti.

Mier takto svitol pre celú zničenú Európu, ba pre celý svet. Nastal čas budovania a nového života v okupovaných krajinách. 63 rokov svet nepozná svetový požiar v podobe takého ničenia a zabíjania, ako predstavovali dve svetové vojny v minulom storočí.

Ostali pamätníky – tých sú tisíce - na udalosti, na boje, ale hlavne na ľudí. Nám, občanom alebo obyvateľom, ale i návštevníkom hlásajú a pripomínajú, čo sa tu udialo a kde sa bránila sloboda národa i štátu. Tie pamätníky boli postavené z vdaky a ako spomienka na tých, čo sa slobody nedožili.

...Básnik hovorí...

**...Pomníkom kázal ktosi pripomínať.
Nech majú pre nás nablízku minulosť
a z tej to najhlavnejšie,
čo musíme si stále pamätať...**

Má úplnú pravdu, lebo mier a slobodu si treba vždy strážiť, čo znamená i pripomínať si udalosti, ktoré rozhodovali o slobode a mieri. Cetunský boj bol najväčším bojom členov II. Stalinovej partizánskej brigády, ktorá operovala v horách Podbradlansko-javorinského regiónu. Tu bojovali dedovia, otcovia i bratia našich spoluobčanov. Hlavne to boli partizáni z oddielu Hurban, ktorému velil kapitán Miloš Uher.

27. február 1945 je pamätným dňom veľkého a neľútostného boja partizánov proti fašistom a ich prisluhovačom v Cetune. Boli to tie jednotky vrahov a podpaľačov, čo krátko predtým vypálili a postrieľali občanov slovenských obcí Klak a Ostrý Grúň. Podobne plánovali i pre Cetunu a priľahlé kopanice, kde chceli zničiť odpor partizánov. Statočný boj partizánov prekazil plány votrelcov, Cetuna nebola pokorená a partizánske hnutie v horách okolia Javoriny zostalo až do úplného oslobodenia Slovenska.

Cetuna sa touto udalosťou zapísala do histórie Slovenského národného povstania a obec Bzince rovnako. Obidve majú pri pamätníku na vrchu Roh kamenné tumbky ako symboly na pamätné miesta odboja partizánov a obyvateľov v Slovenskom národnom povstaní v tomto kraji. Je to česť, ale i záväzok do budúcnosti. Sloboda neprišla sama, bolo ju treba vybojovať a pre budúcnosť i brániť. V tomto je Slovenské národné povstanie nielen neodškriepiteľná nutnosť a opodstatnenie, ale i výzva!

Stretnutie priamych účastníkov odboja, občanov, priateľov a pozvaných hostí pri príležitosti 63.výročia cetunského boja sa koná pri pamätníku obetí v Cetune v nedeľu 24.februára 2008 so začiatkom o 14.15 hod.

Mrázik Ivan, člen RR

INFORMÁCIA ZO ZASADNUTIA OBECNÉHO ZASTUPITELSTVA

Informácia zo zasadnutia obecného zastupiteľstva, konaného dňa 6.2.2008 na Obecnom úrade v Bzinciach pod Javorinou

Obecné zastupiteľstvo:

- schválilo rozpočet na r.2008
- prerokovalo a schválilo plán kultúrnych a spoločenských podujatí na r.2008
- schválilo plán činnosti hlavného kontrolóra v I.polroku 2008 a odborné stanovisko k návrhu rozpočtu na r.2008
- schválilo dodatok č.10 k VZN 23/1999, ktorý stanovuje termíny sezónnych trhov v obci v roku 2008
- schválilo zriaďovaciu listinu Obecnej knižnice v Bzinciach pod Javorinou a v Hrušovom a knižničný a výpožičný poriadok
- schválilo poskytnutie úveru vo výške 1,5 mil. v Dexia banke Nové Mesto nad Váhom
- schválilo spracovanie zmien a doplnkov územného plánu obce
- schválilo termíny zasadnutí OZ v roku 2008

- prerokovalo informatívnu správu o výchovno-vzdelávacích výsledkoch ZŠ za I.polrok a opatrenia školy proti šíreniu alkoholizmu a toxikománie, ochrany zdravia

- prerokovalo petíciu „STOP URÁNU NA SLOVENSKU“ a doporučilo, aby sa petícia sprístupnila občanom v miestnych obchodoch

- prerokovalo výsledky monitorovania podzemných vôd na uzatvorených skládkach odpadu

- prerokovalo plány práce komisií OZ

- prerokovalo informáciu činností starostu obce od posledného zasadnutia OZ

- prerokovalo organizačné zabezpečenie pietnej spomienky „Cetunského boja“, ktorá sa uskutoční dňa 24.februára 2008

- prerokovalo rozdelenie poslanskej komisie obvodov v obci

- predsedníčka stavebnej komisie informovala, že SPP bude preplácať zmluvy o vecnom bremene občanom po spracovaní geometrického plánu

ZO ŽIVOTA V NAŠEJ OBCI

VIANOČNÉ ŠPORTOVÉ AKTIVITY.

Turnaj v stolnom tenise

Stolnotenisoví nadšenci počas vianočných sviatkov usporadávajú už tradične stolnotenisový turnaj amatérov bez rozdielu veku. Tak to bolo i 27.12.2007, keď v telocvični ZŠ v Bzinciach pod Javorinou - za účasti týchto hráčov: L. Mosný, J. Kovačovic /vajco/, Bahník /starosta/, Peter Bahník, Peter Macúch, M. Petrilák, J. Jazvinský, B. Valo, M. Samek, M. Teplička, M. Hložka a dvaja hráči zo Starej Turej - prebiehali nekompromisné súboje na „úrovni“. Hralo sa na troch stoloch, z toho jeden celkom nový sme najskôr zmontovali /cca 1 hod. práce/ a tak pripravili školákum do používania. Po vysilujúcich výkonoch dobre padlo občerstvenie z vlastných zdrojov. Regeneráciu, hlavne zápastia a hlavy, sme vyriešili hraním mariášu.

V tom športovom zaničení sme zabudli zapisovať výsledky zápasov a z toho dôvodu nebol vyhlásený víťaz. Asi to prinieslo sklamanie aj starostovej manželke, ktorá prišla na záver dekorovať víťaza a toho nebolo. Nakoniec musím konštatovať, akcia bola vydaná a dodržali sme olympijské heslo: „Nie je dôležité zvíťaziť, ale zúčastniť sa“.

B.V.

Štefanský volejbalový turnaj

26. decembra 2007 sa stretli vyznávači volejbalu a naozaj ich bolo neúrekom, zväčša mladých ľudí. Dokonca aj náš pán starosta prišiel všetkých privítať a povzbudiť ako divák. No nečakal, že sa bude musieť zúčastniť aj ako hráč. Miestnemu družstvu totiž chýbal jeden hráč, a tak musel zachrániť situáciu. Ale zvládol to super! Tradičného Štefanského volejbalového turnaja sa zúčastnilo 12 družstiev, a to nielen z našej obce a jej miestnych častí, ale aj z okolitých miest. Družstvá boli veľmi vyrovnané, ale víťaz mohol byť len jeden. O 18. hodine mohol starosta obce Ing. P. Bahník odovzdať prvým štyrom ceny – 1. miesto – Za zenitom Nové Mesto n. Váh., 2. Mikuláš Štará Turá, 3. Montážna jama Nové Mesto n. Váh., 4. Na poslednú chvíľu Hrušové, 4. Organizátorom – riad. školy Mgr. Samekovi a učiteľovi Tv Mgr. P. Peráčkovi ďakujeme a tešíme sa na ďalší ročník tohto vychýreného volejbalového turnaja.

-Is-

Šport pre všetkých

Bol pekný snečný deň a mali sme vianočné prázdniny. Po všetkých tých dobrotách na vianočnom stole a rozprávok v televízii sme si chceli trosku zašportovať. Keďže nebolo veľa snehu a nedalo sa lyžovať, zobrali nás rodičia do školskej telocvične. Ja a brat sme boli radi, že si troska zašportujeme. Zobrali sme bedmintonové a pinpongové rakety a vyrazili sme. Zmerali sme si sily s rodinou Samekovou. Hrali sme bedminton, pingpong, florball a futbal. Zašportovali sme si a aj sme sa veľa nasmiali. Potom sme si dali teplý čaj a zjedli sme dobroty, ktoré sme si priniesli. Veľmi sa mi to popoludnie páčilo. Som rada, že si moji rodičia na nás našli čas a mohli sme spolu prežiť príjemný deň.

Petra Mazáková, 7. trieda

Hrušovania nesklamali!

V kultúrnom dome v Hrušovom bolo 16. decembra 2007 veselo. Ani sama by som tomu neverila, keby som to nebola zažila. Kultúrny dom praskal vo „švíkoch“. Asi sto ľudí sa prišlo pozrieť na svoje ratolesti, ktoré si s radosťou pripravili pre svojich rodičov, starých rodičov, príbuzných a všetkých prítomných vianočný program. Básničky, pesničky, tanččky v podaní našich detí určite rozohrali srdiečko v každom z nás. Po programe si mohli všetci hostia pochutnať na pravom gulášiku z diviny, posediť si a porozprávať sa pri kávičke a sladkých dobrotách, ktoré napiekli mamy a babičky. Nechýbala ani dobrá pálenka, po ktorej sa nám spievať a veru aj tančiť zažiadalo. Prežili sme zase jedno krásne, veselé, ale aj dojímavé a sviatočné popoludnie. Aspoň takto som to cítila ja! My, ktorí sme toto predvianočné stretnutie organizovali, sme mali úžasný pocit z toho, že ľudia majú stále chuť navštevovať kultúrne akcie a ešte úžasnejšie na tom je, že zapájajú do nich aj svoje deti. Ďakujem Obecnému úradu v Bzinciach p. J. za poskytnutie finančnej čiastky, ďakujem miestnemu podnikateľovi p. Kuricovi, ktorý dal deťom sladkosti, ďakujem poľovníckemu združeniu v Hrušovom / osobitne p. Jurajovi Mrázikovi /. Ďakujem všetkým, ktorí nám pomáhali. No najväčšia vďaka patrí deťom a ich rodičom! Som presvedčená, že aj na dedinských škôlkach a školách dokážu vyrásť vzdelaní a šikovní ľudia. Tieto deti sú toho príkladom.

Mgr. Lubica Sameková

ĽUDMILA PODJAVORINSKÁ: Z rodinnej kroniky (pokračovanie)

ZA MLADUCHOU

Uplynuli týždne odvtedy, ako mendíček z Podhradia niesol na Starú Turú lístok a v ňom prosbu o nejaké dievča pre syna – a pán rektor ku kolegovi nešiel.

Učil ďalej spokojne, s pasiou hral na organe a spieval, ako čo by spev bol jeho pravým povoláním. Odbavil i exámen, vystrojil deťom „regráciu“ s gajdošom. A bolo už dobre v prázdninách, ktoré sa začali o Veľkej noci, keď sa konečne vybral na tretí chotár – za mladuchou.

Hoci bolo už po Jáne, starého kolegu našiel v učebni. Škola bola, prirodzene, prázdna. Iba v prednej lavici traja chlapci a na druhej strane v lavici dievčatko. Učili sa po latinsky.

Prirodzene, bolo po učení. Žiaci vstali na odchod – a oči mladého pána rektora s údivom zahľadeli sa na dievča. Vysoká, úplne vyvinutá panna! Mladosť a krásna! Oblečenie jemné, meštianske. Mlčanlivá, pohyby a úklon hlavy prezrádzajú mestskú výchovu.

„Krásavica! Ktože je to?“ dychtivo sa spýtal, sotva dievča vyšlo von dverami.

„Dcéra tunajšieho meštana Klimáčka. Pekná, však?! Len teraz prišla z Prešporka. Bola tam dva roky na edukácii.“

„A učí sa po latinsky!“

„Učí. Je to teraz taká móda, hoci z toho veľa nebude mať. Jej otec si žiada, aby sa učila. Je majetný, nechce, aby mať hneď z prírodu

pripriahala dcéru do práce. Má ich šesť, ale táto, najstaršia, Marka, je jeho miláčikom.“

Domáci pán rozhorlil sa o svojom priateľovi, otcovi dievčatka, a jeho povolání. Ale pán rektor počúval veľmi roztržite. Krásny zjav panny – dieťaťa nešiel mu z očí. Tvár ani ružička, oči čierne, iskrivé, čierne vrkoče dolu štíhlym chrbátikom – stelesnená predstava mládeneckých snov.

„Vedia čo, rógo,“ navrhol domáci pán pri lúčení, „keď prídu druhý raz, pôjdeme pozrieť dievčatko ta k nim – do domu. Partia dobrá – no a dievča tiež nie je nijaká škrata, však?!“

A usmial sa figliarsky.

O niekoľko dní na dvere starého Pivku zasa zaklopal mladý kolega zo Bziniac. Zasa ho našiel v učebni. Ale ani žiakov, ani žiačky v nej nebolo.

„Zájdem si pozrieť krásnu Marišku ta k nim – do domu,“ navrhol starý pán s figliarskym úsmevom.

Šli.

Bolo horúce letné popoludnie. V obci bolo ticho, nikde ani človečika. Iba kde-tu pri záhrade babka, varujúca vnúča.

Veľkou na červeno natretou bránou vošli do priestranného, dláždeného dvora.

I tam hrobové ticho. Akoby všetci obyvatelia domu boli vymreli. Iba zo zadnej časti dvora, zastavenej „výškou“ a mašťalami, uši molestu-

júci koncert – zúfalé kvičanie hladných prasiatok.

Odzraz z ktorýchsi dverí vybehlo dievča – bosé, v krátkej sukni, pekné ramienka a hrdlo nahé. Košielka s krátkymi rukávmi, pri hrdle šnúrkou stiahnutá. V ruke vedro s pomyjami a inou dobrotou pre prasiatka.

Ako zbadala prichádzich, skríkla – vzbĺkla - a zmizla. Ani sa viac neukázala.

Vohlači odišli bez privítania, bez posedenia – ale nie nespokojní.

„Bude dobrou gazdinou, rógo – túto im komendujem!“ povedal starý pán rektor mladému. A mladý mu vďačne a radostne stisol ruku.

Pytačky

O niekoľko dní po nezdařených vohľadoch Marienkin otec pritiahol Marku k sebe a, vážny a zamĺkly, pohladil ju po hlave.

„Máš pytača, Marka moja! Pán rektor Pivko ťa pýta pre toho mládenca, čo tu bol nedávno s ním. Videla si ho, však?“

„Videla,“ šepala Marka a začervenala sa pri rozpomienke. Videl ju bosú, iba v košielke – ach! Aká strašná hanba pre dievča v tom čase!

„Tak čo – budeš sa vydávať?“ spytuje sa dobrý otec a nežne vinie svoje najmilšie dieťa k sebe.

Pred Markiným duševným zrakom vzniesol sa vzdušný obraz: rušné mesto, večne valiace sa vlny Dunaja, na nich obrovské krídla vodného mlyna. Zdalo sa jej, že počuje šum a v ňom známy hlas i známe slová: „Nevydávaj sa, schöne Marie!“ Keď doštudujem, prídem po teba!“

„Je z dobrej rodiny, znal som jeho starého otca i praotca,“ pokračoval otec, keď dievčatko stíchnuto a naľakane mlčalo. „Všetko učení ľudia. Je síce chudobný, ale ja vám budem pomáhať až do svojej smrti,“ sľuboval dojata. „Tak čo, Marka moja – pôjdeš?“

Šum mesta, večná hra vlniek, radosť detských hier, milý zjav

študenta – všetko zmizlo. Čierne krásne oči dieťaťa v neznámej bolesti naľakane pozreli a zakryli sa mihalnícami.

„Ako oni chcú, tatuško!“ vydýchla.

„Dám ti spraviť u Francisciho zlaté náušnice a na úbrok strieborné pracky.“

„Kúpim ti aksamietovú mantilku, vyšívajú granátikmi,“ pokračoval, keď dievča mlčalo. „A čierne hodvábne šaty. Jedny čierne a druhé kávové.“

„Zelené!“ ohlásilo sa už veselšie.

„Ani by som ťa ešte nedal, dieťa moje. Ale máme vás šestoro, budete prerastať jedna druhú. Musíš urobiť miesto Katinke... Tak čo: má prísť ten mladý človek...?“

A ona zas len zvesila hlávku: „Ako oni chcú tatuško!“

Tak sa vtedy dievčatá vydávali.

Mladuchou

O niekoľko dní pätnásťročná „schöne Marie“ bola už mladuchou. A o niekoľko rokov, keď bola ešte mladou, do krásy sa rozvíjajúcou ženou, mala už desať detí. Šesť na cintoríne, štyri doma. Medzi nimi horlivú pisateľku týchto pamätí – za detstva opravdivé, života húževnate sa držiace „Matejovo húsatko“.

Dňom pred sobášom dovedli do bzinskej rectorie parádnú červenú kravu a šesť bielych ovečiek. Krava patrila k venu mladuchy, biele ovečky boli darom „neviest“, mlčanlivých žien zo starootcovského domu z Poradia.

S červenou kravkou, s bielymi ovečkami a s krásnou mladuchou vošli do bzinskej rectorie všetky podmienky mladého štastia.

„Tu by mali kvitnúť ruže!“ písala pošetilá Nádej ružovým prstekom na ovenčené priečelie školy.

„Nebudú,“ vzdorovite oprel sa lakomý Osud. Bude tu tróniť bolesť a práca – u týchto i budúcich - amen!“

(Koniec)

OTÁZKA PRE STAROSTU!

Pán starosta, ako hodnotíte uplynulý rok ?

Uplynulý rok bol mojím prvým rokom vo funkcii starostu obce Bzince pod Javorinou. Hodnotenie by som mohol rozdeliť do troch častí.

Prvá sa dotýkala prebrania funkcie starostu a analýzy stavu, v akom sa nachádzala agenda obce. Nie je tajomstvom, že nie celkom priaznivá bola finančná situácia obce, ktorá neumožňovala v roku 2007 realizovať žiadnu finančne náročnejšiu akciu. A tak „Plán rozvoja obce na roky 2007 až 2013“, ktorý schválilo obecné zastupiteľstvo na svojom prvom riadnom zasadnutí, budeme naplno môcť plniť až v nasledujúcich rokoch.

V druhej časti by som sa rád spomenul riešenie dvoch veľmi dôležitých úloh, problémy obecného vodovodu a priam hroznú situáciu spojenú s likvidáciou komunálneho odpadu. Po analýze nákladov spojených s prevádzkou obecného vodovodu boli zistené prevádzkové straty v roku 2006 vo výške 48%. Názorov na príčinu tohto stavu bolo viac, asi najdôležitejší je faktor, že viaceré vetvy vodovodu potrebujú komplexnú kontrolu stavu, je nutné vykonať výmenu a následné zaplombovanie všetkých meračov vody, zabezpečiť vybudovanie merných miest na domových prípojkách v zmysle platných predpisov (meter od hranice

pozemku), ale tiež je potrebné zabezpečiť tzv. oprávnenú osobu, ktorú musí mať každý prevádzkovateľ verejného vodovodu. Po dvoch zhromaždeniach s občanmi, kde sa o tomto probléme diskutovalo, a po prekonaní v OZ, je asi najrealnejšie riešenie vložiť tento nehmotný majetok do TVK a.s., v ktorom je už obec akcionárom. Treba, samozrejme, brať do úvahy aj to, že ako obec vodu v súčasnosti nakupujeme od TVS.

Veľkým problémom, pre ktorý bolo nevyhnutné hľadať nové riešenie, bola likvidácia komunálneho odpadu a drobného stavebného odpadu. Množstvo odpadu, ktoré sa nachádza na nepovolených skládkach a okolo všetkých komunikácií nasvedčovalo, že s likvidáciou odpadu nie je všetko v poriadku. Samozrejme, že tento problém sa netýka len našej obce, ale je to prakticky problém celosvetový. My sme riešenie hľadali v dvoch rovinách. Prvá je rovina šírenia osvetly medzi občanmi s cieľom upozorniť na problematiku nakladania s odpadmi, druhá rovina sa dotýkala systému zberu v nadväznosti na výšku poplatku za likvidáciu odpadu. Pri analýze množstva vyvezeného odpadu sme u viacerých rodín zistili, že si nekupujú žetóny, prípadne ich „šetrili“ aj na budúci rok. A smeti potom skončili tam, kde ich nechceme mať. Tak sme pristúpili k zrušeniu žetónového systému vývozu a každý občan,

ak naplní smetnú nádobu, môže ju dať vyviezť dvakrát mesačne. Samozrejme, že to neznamená zrušenie separovaného zberu. Problematika riešenia nakladania s KO a DSO bola podrobne publikovaná v mimoriadnom vydaní Bzinského chýrnika, ktorý si občania môžu prečítať aj na obecnej internetovej stránke www.obecbzince.sk.

V poslednej časti by som sa venoval príprave na možnosť čerpania finančných prostriedkov z eurofondov na obdobie 2007 až 2011. Z pohľadu obce sa určite jedná hlavne o finančné prostriedky na veľké investičné akcie, ktoré nie je možné financovať z rozpočtu obce. Po prerokovaní v OZ sme na najbližšie obdobie schválili nasledovné akcie: rekonštrukcia budovy školy za účelom zníženia energetickej náročnosti, vybudovanie vodovodu v Hrušovom, dobudovanie vodovodu v Cetune a Hrubej Strane, rekonštrukcia verejného osvetlenia, rekonštrukcia obecných komunikácií a po roku 2010 dobudovanie kanalizácie v obci a prípadne aj v Hrušovom. V zmysle tohto plánu postupne pripravujeme projekty, tak aby sme ich mohli podávať v určených termínoch. Musím konštatovať, že máme sklz z dôvodu splnenia kritérií pre jednotlivé operačné programy, ako sú napr. nevysořiadané pozemky a pod. Tieto plány sú veľmi náročné a my musíme len dúfať, že sa nám ich aspoň čiastočne podarí naplniť.

ČLOVEK ČLOVEKU - ZPOZ PRE OBČANOV

ZPOZ v roku 2007 pre Bzinčanov i pre región

V každom odvetví činnosti by sme raz do roka mali bilancovať, no dá sa to, len ak je tých činností dostatok.

Zbory pre občianske záležitosti v novom poňatí sa prehupli už do sedemnástky, i keď činnosť existuje cez 50 rokov. Uplynulých 16 rokov sa veľa zmenilo a väčšinou do kvality. Rastú i nároky prijímateľov – našich občanov a ostatných poslucháčov.

V našej obci dobrý a kvalitný trend z minulosti zostal, preto môžeme kladne hodnotiť aktivitu, náplň a kultivovanosť programov.

1/ Ako tradične i v minulom roku sme sa s programom „Prijatie viacdetných matiek na OÚ“ zúčastnili súťaže v rámci regiónu a z prvého miesta sme postúpili do krajského kola, kde postúpili i ďalšie dva kolektívy.

Náš program bol obohatený vstupom pôsobivých tanečníč, našich školáčok. Dobrý dojem u publika mal náš program i u divákov z obecných úradov v Nitrianskom Rudne, kde sa konalo krajské kolo. No postup do celoslovenského kola do Zvolena porota dala ďalším našim dvom súperom, hoci ich programová náplň neobsahovala požadovaný žáner.

2/ Tradičné predvianočné stretnutie starostov, starostiek, matrikárok a účinkujúcich na občianskych obradoch z trenčianskeho regiónu sa v decembri konalo u nás. Mikulášska atmosféra s ozajstným Mikulášom, ktorý všetkým zúčastneným dával malý darček, a tradičným dobrým jedlom v našej reštaurácii so živou muzikou dalo stretnutiu spoločenský i priateľský tón. Pri hudbe a tanci účastníci diskutovali o peknom prijatí v obradnej sieni a o programe detí s pytačkami Čimovej družiny z diela Čin-čin našej rodáčky L.Podjavorinskej. Všetkým sa u nás páčilo a lúčili sa navzájom so spokojnosťou a vzájomným želaním ďalších úspechov v práci pre ľudí.

3/ Stretnutia občanov – jubilantov veľmi pôsobivé a určite dlho spomínané podujatia i pre tých, čo sa ostýchali, nebodaj i „hanbili“ za svoje jubilujúce roky. Roky každému jednako pribúdajú, spoločné posedenie, program i pobavenie „dajú“ každému istotne spomienky i pohodu do ďalšieho života. Jubilujúce manželské páry, istotne hodnotili ako sa im spoločný život vydaril, čo vytvorili, ako sa darí ich deťom, vnúčencom.

Myslím, že - prežiť 25 spoločných rokov je ten bronzový stupienok života,

- prežiť 50 rokov je strieborný stupienok so zlatou svadbou, ktoré dosiahne len málo šťastných párov

- prežiť 60 rokov je už rarita, ktorá sa vyskytne nie každý rok, teda diamanť patrí na najvyšší stupienok

Jubileá 50,60,70,80,90 a vyššie je vďaka za život, zdravie, za vykonanú prácu, ale i vďaka svojim najbližším za spolužitie. To, že jubilanti prídu na toto podujatie, je vďaka pre tých, čo účinkujú v programe a stretnutie organizujú.

4/ Okrem týchto hlavných podujatí, ktoré kolektív ZPOZ pri OZ pripravil v širšom programe, treba spomenúť i ďalšie akcie, ktoré

súvisia s bežným životom.

- Svadobné obrady pre mladé dvojice, z ktorých aspoň jeden pochádza z obce, ale i pre páry a rodiny, ktoré prejavili záujem o sobáš v našej obradnej sieni,

- Uvítania nových občianok do života obce

- Smútočné obrady s poslednou rozlúčkou so zosnulým spoluobčanom

5/ Programy spoločenského charakteru:

- rozlúčka predškolákov so škôlkou

- rozlúčka s deviatkami

- prijatie nových prvkov

- Deň matiek

- Podjavorinskej Bzinca – okresné a krajské kolo v prednese žiakov

6/ Spomienkové slávnosti

- 135.výročie narodenia nár.umelkyne L.Riznerovej – Podjavorinskej

- 670.výročie prvej písomnej zmienky o obci a Bzinský jarmok

- pamiatka zosnulých v dome smútku a na cintoríne v Hrušovom

- výročie Cetunského boja

- výročie SNP a oslobodenia obce

Rozvádzam len tie väčšie akcie, ktoré náš ZPOZ v priebehu roka zorganizoval. Všetky programy, či tie rozsiahle alebo menšie, si vyžadujú spracovanie scenára, ktorý obsahuje jednotlivé body programu. Hlavný program musí niekto pripraviť, nájsť vhodné typy pre realizáciu, nacvičiť, odskúšať na mieste realizácie, zabezpečiť hudobný doprovod.

Dôležití sú recitátori, výber vhodných veršov a ich podanie. Pamätná kniha obce – v nej sú zaznamenané všetky akcie ZPOZ s grafikou, dátumom konania a aktéri účasti. Väčšie spoločenské a pamätné akcie sú pripravované v spolupráci s Trenčianskym osvetovým strediskom Trenčín s dlhoročnou dobrou spoluprácou. Nedá sa nespomenúť materiálne zabezpečenie - spracovanie a odoslanie pozvánok, plagátov, výzdoba miestností, zabezpečenie kvetov, tiež občerstvenia, obsluhy a finančné zabezpečenie.

K programu neodmysliteľne patrí súbor Klenotnica, prípadne Dolinka. Príprava úvodného slova, príhovor k jednotlivých akciám, zabezpečenie hostí. Všetko so všetkým súvisí, aby úroveň akcie bola zaujímavá, hodnotná a na úrovni a ešte, aby sa páčila všetkým a na nikoho sa nenovite nezabudlo. Sú ľudia, ktorí si všimajú všetko - i detaily.

Myslím, že sa nám darí v ZPOZ-e a že programy sú dobré, ale za týmto všetkým sú ľudia ochotní pracovať, myslieť a mať srdce pre tých, ktorým sú akcie pripravované.

Vedenie obce a ZPOZ-u ďakuje za celoročnú prácu všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na príprave a realizácii programov ZPOZ Človek – človeku.

Ivan Mrázik, člen ZPOZ

pri OZ, ale aj články z rôznych pracovísk v našej obci.

Chceme zaviesť pravidelnú rubriku, v ktorej by starosta obce odpovedal na otázky občanov a vysvetľoval všetky závažné problémy, ktoré musí riešiť a o ktorých rozhoduje OZ. Preto Vás vyzývame, aby ste otázky posielali alebo aj osobne prinášali na obecný úrad priamo starostovi alebo redakčnej rade (p. J. Kuhajdovej), alebo ich posielali na mailovú adresu obec-bzinca@stonline.sk Prosíme, aby ste sa pod svoje otázky podpísavali, ale ak si to budete želať, Vaše meno redakčná rada neuverejní.

O uverejnení príspevkov bude rozhodovať redakčná rada, ktorá si vyhradzuje právo príspevky podľa potreby skrátiť alebo aj neuverejniť, pokiaľ by narušovali štatút BCH.

Redakčná rada

VÝZVA REDAKČNEJ RADY

Obraciam sa s prosbou na všetkých čitateľov našich obecných novín, aby sa podieľali na príprave ich obsahu. Uvítame všetky príspevky, ktoré budú približovať aktivity spoločenských organizácií, združení a spolkov, ale aj postrehy a kritické pripomienky k životu v obci.

Veľmi by nás potešili články o histórii obce, o ľuďoch, ktorí niečo urobili pre občanov a pre obec. Neuverejníme však príspevky, ktoré sa nezakladajú na pravde, ktoré niekoho osočujú, alebo sú konfrontačné a porušovali by spolunažívanie občanov obce. Očakávame, že nám pošlú svoje články zástupcovia spoločenských organizácií, komisií

ŠKOLA INFORMUJE

V predvianočnom období sa v škole uskutočnilo viacero podujatí. Boli to súťaže, ale aj tradičné vianočné akcie školy.

V školskom kole Olympiády v nemeckom jazyku súťažilo päť žiakov 8. a 9. ročníka. Víťazkou tejto náročnej súťaže sa stala s prevahou Natália Hučková z 9. triedy, v okresnom kole však súťažila napokon druhá v poradí Simona Chovancová z 8. triedy.

Školského kola súťaže v prednese povesti Šaliansky Matko sa zúčastnilo 10 žiakov. Je to súťaž pre žiakov 2. -7. ročníka, súťaží sa v troch vekových kategóriách. V okresnom kole reprezentovali školu Veronika Peráčková z 3. triedy, Patrícia Malinková zo 4. triedy a Viktória Hrončoková zo 7. triedy.

19. decembra sa uskutočnili v škole Vianočné trhy. Už po celý týždeň vyrábali a pripravovali žiaci so svojimi vyučujúcimi typicky vianočný „tovar“ – užitočné predmety i veci pre potešenie očí a duše. Cvičná kuchyňa sa postupne plnila vianočnými dekoráciami a svietnikmi, ktoré vyrábali dievčatá 9. triedy. Slávnostného otvorenia, ktoré vyplnili žiaci pekným kultúrnym programom, sa zúčastnil aj starosta obce. p. Pavol Bahník. Na predajných stoloch sa okrem svietnikov a dekorácií objavili perníkové domčeky, rámiky na fotografie, netradične ozdobené fľašky, vence zo sušeného ovocia, kvetináče zdobené servítkovou technikou. Všetok tovar sa rýchlo míňal a spokojní boli predávajúci i kupujúci.

Posledný deň pred vianočnými prázdninami sa konal Blší trh. Výnos z tohto podujatia každoročne venujeme ťažko chorým a handicapovaným deťom. Snažíme sa tak vzbudiť v žiakoch solidaritu a súcit s trpiacimi. Cieľom podujatia je aj motivovať žiakov k dobročinným prácam, podporiť ich vynaliezavosť a aktivitu. Žiaci sa snažia predaj za primerané, často symbolické sumy, svoje veci, ktorých sa môžu vzdať a ktoré môžu byť prospešné druhým. Aj tento rok sa predávalo veľa hračiek, zberateľských predmetov, ale aj morské pra-

siatka. Najstarší žiaci – deviataci – vymysleli a pripravili tombolu a prvú dražbu v dejinách školy. Dražili sa dve listiny. Prvá oprávňuje majiteľa jedenkrát odmietnuť ísť odpovedať, kedy mu to vyhovuje, a druhá ho oprávňuje prežiť jednu hodinu nemeckého jazyka s vybraným kamarátom na počítačoch. Ďalej sa dražilo pečivo, ktoré si žiaci zabezpečili u „svojho“ sponzora – jedného otecka. A keďže ôsmaci boli ochotní ísť do nezvyčajne vysokých súm, hlavne pri listinách, získali deviataci vďaka nim najviac peňazí na dobročinné účely. Ale usilovali sa všetky triedy, aj malí žiaci. Vyzberalo sa tak 3.587,- Sk.

V jeden deň sa deti vybrali do dediny, aby ako malí koledníci svojím spevom a vinšami umocnili predvianočnú atmosféru vo všetkých úradoch a na všetkých pracoviskách i v celej obci. Zároveň roznášali vianočné pozdravy, ktoré škola vyrobila aj pre bývalých učiteľov, zamestnancov, ale aj darcov, sponzorov a priaznivcov školy. Žiaci 1. stupňa navštívili pod vedením svojich vyučujúcich kultúrny program, s ktorým vystúpili aj v domove dôchodcov. Potešili tu jeho obyvateľov i zamestnancov a spríjemnili im jedno predvianočné dopoludnie. Výnos z koledy 440 Sk ide takisto na dobročinné účely.

Minimax volejbal – dievčatá.

Dňa 5.2.2008 sme organizovali 3.kolo v Minimax volejbalovej krajskej súťaži. Naše žiačky „A“ družstva vyhrali obidva zápasy. Porazili Bzince „B“ 2:0 i družstvo z Trenčína 2:0 a upevnilo si prvú pozíciu v našej trenčianskej skupine. Na druhom mieste skončilo družstvo z Trenčína, ktoré s našim „A“ družstvom prehralo jasne 0:2 a naše „B“ porazilo so šťastím 1:2. Tretie skončili dievčatá „B“. Najbližšie kolo hráme v Trenčíne dňa 15.2.2008. Ďakujem všetkým dievčatám za výkony i za reprezentáciu školy i obce.

Mgr. Peter Peráček

STRETNUTIE OBČANOV A MLÁDEŽE SO STAROSTOM OBCE

Dňa 25. januára 2007 sa uskutočnilo stretnutie starostu a poslancov OZ s občanmi, ktorí prispeli k šíreniu dobrého mena našej obce v uplynulom roku.

Pozvaní boli darcovia krvi ocenení Jánskeho plaketami a Plaketou MUDr. Kňazovického, družstvo hasičiek z Cetuny, ktoré obsadilo 2. miesto v krajskej súťaži, učiteľka ZUŠ Stará Turá Mgr. Miroslava Lacová, ktorá dostala ocenenie od ministra školstva, a jej úspešná žiačka Nikoleta Atalovičová. Nechýbali žiačky – volejbalistky zo Školského športového strediska Bzince p. Jav. a ich učiteľ a tréner Mgr. Peter Peráček a samozrejme futbalové družstvo PŠK Bzince pod Javorinou, ktoré v uplynulom roku postúpilo do vyššej súťaže. Všetkým úspešným reprezentantom našej obce starosta poďakoval za ich prácu, úsilie a reprezentáciu nielen seba, ale celej obce, darcom krvi za ich nezištnú obetavosť, učiteľom za prácu, ktorou rozvíjajú nadanie detí a obohacujú ich voľný čas a odovzdal im ďakovný list starostu obce. Na stretnutí boli prítomní aj predsedovia a funkcionári týchto organizácií a veliteľia hasičov.

Celé stretnutie sa nieslo v príjemnej a priateľskej atmosfére. Po slávnostnom otvorení si prítomní pozreli najprv prezentácie ocenených a potom im starosta odovzdal ďakovné listy. Nechýbal zápis do pamätnej knihy. Po oficiálnej časti sa rozprúdili rozhovory pri káve, minerálke a pečive a pri sladkostiach.

Na úspešnom priebehu podujatia majú podiel pracovníčky OU, kultúrne oddelenie a sponzori, za čo im patrí poďakovanie.

OCENENÍ OBČANIA

Jedným z ocenených bol Luboš Gerža, ktorý v tomto roku získal najvyššie ocenenie darcu krvi - Plaketu MUDr. Jána Kňazovického. Túto plaketu získavajú muži za viac ako 100 bezplatných odberov

krvi (ženy za 80) a Lubko Gerža daroval krv až 144-krát, pretože v rokoch 1994-98 chodieval darovať aj krvnú plazmu, niekedy aj dvakrát za mesiac. Narodil sa 15.4.1953, vyrástol na Hrubej Strane a po skončení bzinskej základnej školy a Poľnohospodárskeho odborného učilišťa v Novom Meste n. Váh. pracoval 26 rokov na miestnom poľnohospodárskom družstve. Dnes pracuje v Železničnej spoločnosti Kargo. Krv daruje od 4.5.1976 a v roku 1997 preberal v Zrkadlovej sieni Primaciálneho paláca v Bratislave diamantovú Jánskeho plaketu. V minulom roku získal za 100 bezplatných odberov Plaketu MUDr. Jána Kňazovického.

Zlatou Jánskeho plaketou bola ocenená Ladislava Chudá, ktorá darovala najcenejšiu tekutinu 30-krát. Pani Ladislava Chudá je dlhoročná funkcionárka Červeného kríža a teraz už aj predsedkyňa miestnej organizácie. Obetavo a so zariadením organizuje s ďalšími spolupracovníkmi aj odbery krvi. Tieto sa v minulom roku konali už priamo v našej obci a zúčastnilo sa ich vždy do 50 ľudí.

Striebornú Jánskeho plaketu za roky 2006 – 2007 získali Eva Hložková, Zdenko Valenčík, Rastislav Zamec, bronzovú plaketu získali Jana Skovajsová, Marek Hanus, Miloš Jakubec, Luboš Zámečník. Všetkým im patrí srdečná vďaka za ich obetavosť a nezištnosť.

Na stretnutí nechýbala Mgr. Miroslava Lacová, učiteľka ZUŠ Stará Turá, ktorá rozvíja výtvarný talent aj detí zo Bziniac. V minulom roku ocenil jej prácu prednosta Krajského školského úradu v Trenčíne a pri príležitosti Dňa učiteľov jej odovzdal plaketu Vynikajúci pedagóg Trenčianskeho kraja za vynikajúcu a tvorivú prácu, ktorou prispela k kvalitatívnej úrovni školstva v našom kraji. O niekoľko dní bola jednou z 19 učiteľov, ktorí prevzali na Zvolenskom zámku ocenenie ministra školstva – Ďakovný list za úspešnú pedagogicko-výchovnú prácu v umeleckom školstve a mimoriadne

výsledky medzinárodného významu šíriace dobré meno školstva SR v zahraničí. Jej výbornou žiačkou je aj Nikoleta Atalovičová, dnes už deviatačka miestnej školy, ktorá navštevovala výtvarný odbor v ZUŠ Stará Turá ... rokov.

Na 6. Európskom dni rodičov a škôl v Trenčianskych Tepliciach bola ocenená Medailou M. A. Bazovského za mimoriadne výsledky v umeleckej činnosti v ZUŠ Stará Turá. Nikoletka získala pod vedením svojej učiteľky pani M. Lacovej viaceré úspechy, a to:

- 5. miesto (z 10 360 kresieb z celého sveta) - 14. ročník Medzinárodnej výtvarnej súťaže v Japonsku
- Hlavná cena za maľbu na sklo – Celoslovenská výtvarná súťaž Bezpečne na cestách 2006

- Hlavná cena za karikatúru + cena za priestorovú prácu – Celoslovenská výtvarná súťaž Bezpečne na cestách 2007

- Pozvanie do Lucerny do Prahy za ocenenie – najkrajšie vianočné pozdravy v r. 2007 kreslené pre nórske hnutie „Na vlastných nohách“.

Nikoletka je aj výbornou žiačkou, recitátorkou našej základnej školy, ktorá sa zapája do rôznych aktivít.

Prijatia u starostu obce sa zúčastnil aj Mgr. Peter Peráček a jeho dievčenské družstvo volejbalistiek zo Školského športového strediska pri ZŠ Bzince pod Javorinou. Pán učiteľ začal s budovaním družstva už v školskom roku 2003/04 a dievčatá sa začali zúčastňovať pravidelných súťaží v rámci protidrogovej ligy v našom okrese. Vďaka usilovnosti v tréningu a vytrvalosti sa stali viackrát víťazkami okresnej súťaže ZŠ a v minulom roku postúpili do krajskej súťaže. Vo veľkom finále protidrogovej ligy v Trenčianskom kraji obsadili v minulom roku konečné 3. miesto. Napriek tomu, že učiteľ telesnej výchovy a tréner v jednej osobe p. P. Peráček nemá na našej malej

dedinskej škole veľké možnosti výberu dievčat do družstva, urobilo družstvo maximum. Pán učiteľ však verí, že naša škola nepovedala v súťaži posledné slovo. Veď dievčatá – hlavne siedmačky, ktoré začali trénovať iba tento školský rok, sú veľkým príslubom do budúcnosti.

Družstvo hasičiek z Cetuny reprezentovalo obec i okres na krajskej súťaži v Koši, kde dievčatá obsadili druhé miesto. Od víťazstva ich delil len povestný malý krôčik. Družstvo tvoria tieto dievčatá: Lucia Zelková, Sabina Hargašová, Silvia Martáková, Lucia Hrabovská, Erika Hrabovská, Miriam Gregorovičová, Monika Tepličková, Ivana Okrucká, Veronika Šidlová. Družstvo trénuje p. Igor Machovic.

Na stretnutie prišli aj futbalisti miestneho PŠK, ktorí postúpili do vyššej súťaže. I keď sa im v nej nedarí tak, ako by si sami predstavovali, starosta obce vyjadril presvedčenie, že ešte sa aj im bude dať lepšie a budú robiť radosť fanúšikom a dobre reprezentovať našu obec. Organizovaný futbal tu totiž v tomto roku oslaví už 80. výročie. Na súpiske mužstva boli títo hráči: Tréner Miroslav Rojko, vedúci mužstva Ivan Kuhajda

Martin Samek, Martin Ješko, Jaroslav Kovačovic, Miroslav Harušiak, Peter Kovačovic, Daniel Anđel, Matúš Rojko, Lubomír Andrášik, Michal Denk, Marek Hasala, Lukáš Stacho, Tomáš Chorvát, Tomáš Kovačovic, Roman Less, Michal Pospíšil, Mário Ďurnek, Ján Marek, Rastislav Miškech, Bohuš Bila, Jozef Mikušík, Tibor Lévai.

Je potešujúce, že starosta mohol pozvať na toto stretnutie veľa mladých ľudí. Chceli by sme, aby sa takéto novoročné stretnutia stali tradíciou a aby sme na ne mohli pozývať čo najviac aktívnych a úspešných občanov.

OSVIENČIM

Dňa 27.1.1945 bol oslobodený najväčší koncentračný tábor Osvienčim

Osvienčim je mestečko, ktoré leží na juhu Poľska, na rozhraní vojvodstva Katovice a vojvodstva Krakov. Je to rozsiahla a veľmi silná priemyselná oblasť. Práve do tejto oblasti umiestnili nacistickí vodcovia Nemecka najväčší koncentračný tábor, ktorý vznikol za II. svetovej vojny. Asi 20-tisícové mestečko sa v tom období stalo synonymom strachu, hrôzy a najväčších zločinov ľudstva, aké sa vôbec počas vojny diali.

Komplex táborov je predovšetkým známy pod nemeckým názvom Auschwitz I, ktorý vznikol na území bývalých kasární poľskej armády. Bol určený na väznenie politických oponentov nacistickej ideológie, teda v prvom rade komunistov, sociálnych demokratov a iných odporcov na území okupovaného Poľska. Postupne však sem boli privádzaní občania rôznych štátov z celej Európy, zajatí príslušníci sovietskej ČA, Rómovia a predovšetkým Židia. Nakoľko väzni sú lacnou pracovnou silou, vznikajú postupne v tejto oblasti ďalšie tábory. V roku 1941 vzniká tábor Auschwitz II – Birkenau, kde bolo umiestnených až 100 000 väzňov a v roku 1942 tábor Auschwitz III – Monowitz. V Monoviciach bola veľká chemická továreň koncernu IG Farben.

Na začiatku to bol komplex táborov označený ako tábory pracovné. Po konferencii o konečnom riešení židovskej otázky vo Wansee, sa tieto tábory menia na tábory likvidačné, inak nazývané aj ako tábory smrti. Väzni tu žili a pracovali v doslova neľudských a krutých podmienkach. Zlá hygienická situácia, týranie väzňov a mizerná strava boli príčinou vysokej úmrtnosti. Navyše každý deň bola vykonávaná pravidelná selekcia väzňov. Väzni, ktorí selekciu neprešli, boli odsúdení na smrť. Najskôr ich strieľali a vešali, postupne však v rámci efektivity usmrcovania svoje vražedné metódy zdokonaľovali. Chorých a nepotrebných ľudí začali usmrcovať plynom v plynových komorách. Podobne to bolo aj s likvidáciou mŕtvol. Na začiatku ich zahrabávali do hromadných hrobov, postupne zaviedli spaľovanie v kremačných peciach a na konci vojny ľudí hromadne spaľovali na kopách. V táboroch sa okrem klasického vraždenia uskutočňovali aj neľudské lekárske pokusy na väzňoch. Len veľmi málo väzňov tieto pokusy prežilo. Väčšina z nich zomierala v krutých bolestiach.

Obrovské utrpenie väzňov skončilo dňa 27.1.1945 príchodom sovietskej Červenej armády, ktorá komplex spomenutých táborov v tento deň oslobodila. Napriek tomu, že nemecká armáda a strážne oddiely SS sa snažili dôkazy o svojich zločinoch zničiť, sa im aj tak pre nedostatok času toto nepodarilo. Aktéri hromadného vraždenia boli postupne stíhaní medzinárodným vojnovým tribunálom v Norimberku a národnými vojenskými tribunálmi. Mnohí z nich boli odsúdení na smrť a mnohí na viacročné väzenie. V sústave koncentračných táborov Osvienčim bolo za celé obdobie zavraždených 1 500 000 väzňov.

Dnes toto mestečko už nie je miestom hrôzy a teroru. Miesto zločinov a masových vražd však ako výstražné memento pre budúce generácie pripomínajú dva muzeálne komplexy. Koncentračný tábor Auschwitz I a tábor Auschwitz II – Birkenau pripomínajú dnešným novým generáciám práve to najstrašnejšie obdobie minulého storočia. Je tam aj rozsiahla expozícia venovaná obetiam a väzňom zo Slovenska. Táto expozícia je skutočne pôsobivá. V Osvienčime zahynuli aj traja naši spoluobčania Richard, Viliam a Margita Kellermanoci, známi pod priezviskom Gustin, ktorých odviezli „na vyšší rozkaz“ dňa 23. apríla 1942 z rodnej obce Dolné Bzince do Nového Mesta n. V. a potom zo Slovenska. Po vojne kronikár konštatoval, že zahynuli v koncentračnom tábore Osvienčim. Návštevu tábora som osobne absolvoval už trikrát. Pri každej návšteve sa dajú objaviť nové veci a nové súvislosti, veď tu bolo väznených aj veľa ľudí z nášho kraja. Osobne odporúčam návštevu týchto pietnych miest všetkým mladým ľuďom a ľuďom strednej generácie. Určite by potom nikto nepochodoval po Slovensku v čiernych čizmách a v hnedej košeli, nikto by nevykrikoval fašistické heslá a nikto by neobdivoval takzvaný „slovenský štát“.

Dušan Chudý – redakčná rada

ROZPOČET OBCE NA ROK 2008 SCHVÁLENÝ

Jedným z bodov zasadania obecného zastupiteľstva 6. 2. 2008 bolo prejednanie a schválenie rozpočtu obce pre rok 2008. Návrhom rozpočtu sa zaoberala finančná komisia už od decembra 2007. Tento materiál bol prejednaný so starostom obce a poslancami na pracovnej porade 2. 2. 2008. V diskusii pred schvaľovaním boli nastolené požiadavky napríklad na vybudovanie preliezok a hojdačiek pre deti /Mgr. Sameková/, zvýšiť dotáciu pre MŠ /Mgr. Šupáková/, ďalšie požiadavky by boli aj pripojiť na kanalizáciu - obecný úrad a reštauráciu, oprava strechy na zvonici v Hrušovom, oprava miestnych komunikácií a iné nemenované potreby obce a občanov. Pretože príjmová časť rozpočtu má svoju hranicu a musíme dobudovať rozšírenie KD Hrubá Strana, t. j. sociálne zariadenia, kuchyňa, garáž a za vykonané práce v minulom roku treba aj zaplatiť, v príjmoch je uvažované s úverom 1,5 mil. Sk, ďalšie požiadavky poslancov sa do rozpočtu „nezmestili“. Rozpočet bol nakoniec schválený jednohlasne.

Rozpočet bol zverejnený vo vývesnej tabuli pred obecným úradom, preto uvediem len niektoré položky z rozpočtu.

Príjmy /v tis. Sk/	-výnos dane - od štátu	11 038
	-daň z pozemkov	1 300
	-daň zo stavieb	900
	-komunálny odpad	1 000
	-z prenajatých objektov	270
	-úver	1 500
	-ďalšie neuvedené príjmy	....
	-základná škola	6 021
	príjmy spolu	23 851,9
Výdavky /v tis. Sk/	-projekty Európske fondy	200
	-vysporiadanie pozemkov	200
	-správa obce	3 859
	-splátka úverov a úrokov	900
	-požiarna ochrana	180
	-cesty a ich údržba	478
	-komunálny odpad	1 000
	-čistiareň odpadových vôd	450
	-občianska vybavenosť voda	1 100
	-verejné osvetlenie	650

-zdravotníctvo	220
-šport a mládež	290
-knižnica	112
-kultúra a dostavba KD Hrubá Stran	850
-dom smútku -oprava strechy, oprava zvonov	
Hrušové, nákup pohrebného auta	500
-sociálne	600
-materská škola	3 100
-základná škola	6 021
-záväzky spolu	2 601
-ostatné neuvedené výdavky	....
výdavky spolu	23 851,9

Hlavný kontrolór /HK/ obce Ing. Kriško spracoval k rozpočtu obce odborné stanovisko, z ktorého citujem:

„Rozpočet je spracovaný podľa § 10 zákona 583/2004 Z.z. ako bežný výdavkový a kapitálový rozpočet včítane finančných operácií,

-rozpočet je spracovaný ako vyrovnaný, príjem a výdaj tvorí rovnakú čiastku 23 851,9 tis. Sk

-finančné čiastky uvádzané v rozpočte sú reálne pre krytie stanovených potrieb. HK však odporúča, aby finančná komisia štvrťročne kontrolovala čerpanie rozpočtu v príjmovej i výdavkovej časti.“

Na záver asi toľko, zámer obce je spracovaný, aby bol reálne uskutočnený, treba nevyhnutne naplniť príjmovú časť rozpočtu, teda záleží aj na Vás, obyvateľoch obce, aby ste si všetky platobné povinnosti voči obci včas vyrovnali. Predsa nie je normálne, aby v tomto čase niektoré domácnosti nemali vyrovnané platby za komunálny odpad, vodu, resp. dane ešte za rok 2006 a 2007, teraz len dúfam, že tento článok potiaľto dočítajú aj tí, ktorých sa to týka. Preto urýchlene tieto Vaše záväzky si vyrovnajte, v opačnom prípade Vám bude zaslaný platobný výmer a po nezaplatení v určenom termíne vymáhanie odovzdáme exekútorovi. Aby tento záver nevyznel celkom negatívne a pesimisticky, vyslovím želanie aj za všetkých občanov, nech je obec úspešná pri predkladaní projektov na dotácie z EÚ /škola, cesty, kanalizácia, atď./ . Toto je najschodnejšia cesta ako zvýšiť infraštruktúru obce.

Ing. Branislav Valo,
predseda finančnej komisie

Z VÝROČNÝCH SCHÔDZÍ

Január je mesiac, v ktorom sa uskutočňujú výročné členské schôdze spoločenských organizácií. V našej obci máme dohromady päť hasičských zborov, čo je raritou v celom regióne okresu a pravdepodobne aj kraja. A tak sa hasiči stretli na výročných schôdzach.

Ešte v decembri bilancovali Bzinčania. Z osemdesiatich členov sa ich na schôdzi zúčastnilo šesťdesiat. Tento rok zorganizovali viaceré zaujímavé akcie, niekoľko brigád, pomohli pri likvidácii kalamity po júnovej veternej smršti, skontrolovali hydranty obecného vodovodu, vykonali preventívne prehliadky. Prácu DHZ v Bzinciach pod Javorinou vo svojom príhovore ocenila aj riaditeľka OV DHZ p. Bušová a okresný veliteľ DHZ v Novom Meste nad Váhom p. Krúpa. Hovorilo sa aj o príprave osláv 100. výročia založenia organizácie, ktoré si hasiči onedlho pripomenú.

20. januára sa stretli na výročnej členskej schôdzi hasičky a hasiči z Cetuny, aby zhodnotili svoju činnosť za rok 2007. Výročnej schôdze sa zúčastnila riaditeľka OV DHZ v Novom Meste nad Váhom p. Bušová, ktorá tlmočila poďakovanie OV DHZ cetunským hasičom za úspešnú reprezentáciu okresu na krajskej previerke pripravenosti DHZ v Koši. Tam ženské družstvo z Cetune obsadilo vynikajúce 2. miesto. Podľa veliteľa DHZ p. Machovica bol rok

2007 pre hasičov z Cetune jedným z najúspešnejších. Za vynikajúcu reprezentáciu, ale aj aktívnu činnosť v prospech obce poďakoval všetkým hasičom starosta obce.

26. januára hodnotili svoju činnosť za rok 2007 hasiči DHZ na Hrubej Strane. A hodnotiť bolo čo, veď hasiči z Hrubej Strany patria medzi najaktívnejšie organizácie nielen v obci, ale aj v celom okrese. Z aktivít najviac rezonovala dostavba KD, organizovanie okresnej súťaže pripravenosti požiarnych družstiev, organizovanie pohárovej súťaže a ďalšie. Predseda ZO p. Bušo v rámci programu ocenil členov, ktorí oslávili v uplynulom roku životné jubileá. Riaditeľka OV odovzdala piatim členom medailu za vernosť. Za spoluprácu pri organizovaní okresnej súťaže dostala ZO DHZ Hrubá Strana poďakovanie od okresného výboru a od obecného úradu (?).

Dňa 19.1.2008 sa uskutočnila výročná členská schôdza Miestneho spolku Slovenského Červeného kríža Hrušové. Na schôdzi sa zúčastnilo viac ako 30 členov z 58-člennej členskej základne. Schôdze sa zúčastnila aj predsedkyňa OV SČK v Trenčíne. Ocenenie OV si prevzali dvaja členovia, p. Plašienka a p. Rybár.

S kultúrnym programom vystúpil spevokol Dolinka a spevokol Kolovrátko z Melčíc-Lieskového.

BLAHOŽELÁME

50

Božena ELIÁŠOVÁ č.d.88
Emília MIŠKECHOVÁ č.d.50
Miloslav KEDRO č.d.75

60

Anna SAPÁČKOVÁ č.d.486
Ol'ga MACHAJDÍKOVÁ č.d.138
Ivan ŠEVČÍK č.d.381
Mgr.Eleonóra POLÁČKOVÁ č.d. 498
Anna IŠTOKOVÁ č.d.496
Jaroslav HARUŠTIAK č.d.298

70

Pavel ZNACHOR č.d.1532
Mária MATLÁKOVÁ č.d.114
Jozef SADLOŇ č.d.1473
Emília TRCHALOVÁ č.d.315

80

Ján JAZVINSKÝ č.d.496
Barbora KUZMOVÁ č.d.588
Elena PETROVOVÁ č.d.1319

85

Ján ONDRAŠOVIC č.d.344
Zuzana ŠTEFÁNIKOVÁ č.d.1610
Emília OSTROVSKÁ č.d.968

NARODILI SA

Hana STUTZOVÁ

rodičom Gabrielovi a Martine Stutzovej

Rodičom blahoželáme k šťastnému príchodu ich dieťaťa na svet.

POĎAKOVANIE

Občania žijúci v lokalite Hrubá Strana-Podvišňové, týmto ďakujú svojmu poslancovi Jarovi Bušovi za pomoc pri vybavovaní stĺpy a lampy pre verejné osvetlenie.
Občianka Emília Janigová

INZERÁT

Kúpim konštrukciu na fóliovník č.t.7793480.

ROZLÚČILI SME SA

Anna LUKÁČOVÁ č.d. 344 vo veku 80 rokov
Eva HLOŽKOVÁ č.d. 417 vo veku 85 rokov
Ján HARGAŠ č.d. 601 vo veku 85 rokov
Emília SADLOŇOVÁ č.d. 30 vo veku 79 rokov
Vladimír KUBICA č.d. 520 vo veku 72 rokov
Štefánia ZUZKOVIČOVÁ č.d. 344 vo veku 85 rokov
Katarína HERÁKOVÁ č.d. 309 vo veku 67 rokov
Arno HERTEL č.d. 1235 vo veku 76 rokov

Pozostalým rodinám vyslovujeme úprimnú sústrasť nad stratou svojich blízkych.

SPOMÍNAME

*„Smrť je len nenávratno,
iba zabudnutie je koniec života.*

Dňa 23.januára 2008 uplynul rok od smrti manžela, otca, starého otca, brata, švagra a známeho

ŠTEFANA GULÁNA z Hrubej Strany na ktorého spomínajú manželka, synovia s rodinami a ostatná rodina.

*Ťažko je uveriť, že srdce nebije,
ťažko je pochopiť, že Ty už nežiješ.
Ťažko je bez Teba naučiť sa žiť,
už nie je nič také,
ako mohlo s Tebou byť.*

Dňa 17.februára 2008 uplynú 2 roky, čo nás navždy opustila moja drahá manželka, naša mamička a babička

ANNA RÚROVÁ

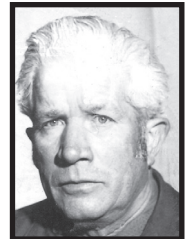
Kto ste ju poznali, venujte jej s nami i tichú spomienku.S úctou a láskou spomína manžel Vincent, dcéry Tamara a Edita s rodinami a syn Lubomír s priateľkou Slávkou.

SMÚTOČNÉ POĎAKOVANIE

*Ako ticho si žil,
tak ticho si odišiel.
Skromný vo svojom živote,
veľký vo svojej láske a добрote.*

Touto cestou úprimne ďakujeme všetkým príbuzným, priateľom, susedom a známym, ktorí dňa 3.januára 2008 odprevadili na poslednej ceste nášho drahého otca, brata a uja

JÁNA HARGAŠA,

ktorý nás opustil dňa 31.12.2007 vo veku 85 rokov. Všetkým ďakujeme za dôstojnú rozlúčku, kvetinové dary a slová útechy, ktorými sa snažili zmierniť náš veľký žiaľ.

Smútiaca dcéra a ostatná rodina

Úprimne ďakujeme všetkým príbuzným, priateľom, susedom a známym, evanjelickej farárke Mgr. I.Rubaninskej a cirkevnému spevokolu, ktorí prišli dňa 6.januára 2008 odprevadiť na poslednej ceste našu drahú mamičku, babičku a prababičku

EMÍLIU SADLOŇOVÚ,

ktorá náša opustila vo veku 79 rokov. Ďakujeme za prejavy sústrasťi a kvetinové dary.

Smútiaca rodina

